Szablon rozwiązania egzP7a.py

Złożoność akceptowalna (3 pkt): O(n⁴)

Złożoność wzorcowa (+1 pkt): O(n²), gdzie n to liczba pokojów w akademiku

W okresie wakacyjnym Miasteczko Studenckie AGH zainwestowało w remont jednego z domów studenckich. W wyniku tego remontu jego standard został podwyższony do Komfort++, gdyż wszystkie pokoje w nim są jednoosobowe. Ilość chętnych była dużo większa niż ilość dostępnych miejsc, więc o kwalifikacji zadecydowała odległość miejsca zamieszkania od uczelni. Studenci są dość wybredni i chcieliby mieszkać w konkretnych pokojach, dlatego administracja umożliwiła każdemu z nich wskazanie preferencji tj. podanie maksymalnie trzech numerów pokoi, które chcieliby zamieszkiwać. Część z nich nie podała żadnych preferencji, gdyż stwierdziła, że będzie zadowolona niezależnie od pokoju, do którego trafi. Oczywiście administracji zależy na tym, aby każdy był zadowolony, więc zrobili wszystko co w ich mocy, aby jak najwięcej studentów mieszkało w wybranych przez siebie w pokojach. Osoby których preferencje nie zostały wzięte pod uwagę w ramach zadośćuczynienia otrzymają darmowy karnet na basen Akademii Górniczo-Hutniczej. Ile karnetów zostanie wydanych studentom?

Zadanie polega na zaimplementowaniu funkcji:

```
akademik(T)
```

która zwróci ilość karnetów, która zostanie wydana studentom. Tablica \mathbf{T} zawiera preferencje wszystkich studentów wyrażone w postaci krotek (p_1 , p_2 , p_3) gdzie p_i jest numerem pokoju. Przykładowo, dla studenta który chciałby mieszkać w pokoju 500 lub 501, krotka przyjmie wartość (500, 501, None). Numeracja pokoi zaczyna się od pokoju 0.

Rozważmy następujące dane:

```
T = [(2, 3, None), (0, 1, 3), (0, 2, None), (1, 3, 4), (2, 3, None)]
```

Wywołanie funkcji akademik (T) powinno zwrócić wynik $\mathbf{0}$. W przypadku dopasowania pokoi jako kolejno: $\mathbf{2} - \mathbf{1} - \mathbf{0} - \mathbf{4} - \mathbf{3}$ wszyscy będą zadowoleni, więc nikt nie otrzyma karnetu.